

Het is echter gewenscht, dat ieder zich zoo spoedig opgeeft, om tot een constituerende vergadering te komen. Het is misschien niet ondenkbaar, dat samenwerking met onze onderlinge ziekteverzekering of met het onderling Incasseeringsbureau te Utrecht gewenscht zal zijn. Hoe meer collega's, hoe liever, en hoe voordeeliger. Mocht het blijken, dat het aantal te klein is om tezamen alle risico te dragen, dan is het toch wel vrij zeker, dat men door een collectieve her-verzekering veel lagere premies kan bedingen.

Amersfoort, 12 April 1924

G. A. PRINS.

DE METHODE VAN PONNDORF.

Tegenover de gunstige uitkomsten, die DEKKER met de entingen naar PONNDORF heeft verkregen, staan niet alleen theoretische bedenkingen, waarvan ik enkele heb genoemd, maar ook de talrijke ongunstige ervaringen, die o.a. nog onlangs in de vergadering der vereeniging van Duitsche sanatoriumartsen tot uiting zijn gekomen. Men behoeft zich daarover niet te verwonderen, want het is volstrekt onbewezen, dat er bij de inenting dadelijk in de gescarificeerde huid „een intensieve vorming optreedt van immuunstoffen, die in den strijd ingrijpen”. Dat staat wel in het boek van PONNDORF, maar daarom behoeft het nog niet zoo te zijn.

Wanneer ik lees van de sterkste reacties, die met vreugde worden begroet, denk ik aan de eerste patiënten, die met het tuberculine van KOCH werden ingespoten. „Reageren Sie schon?” — „Ja, hab' schon neun und dreiszig sechs!” Ik dacht, dat wij hadden afgeleerd dit nuttig te vinden, en nu begint het met PONNDORF weer van voren af aan. Wie een lijder aan tuberculose door middel van tuberculine hooge koorts bezorgt, heeft niet anders gedaan dan een krachtigen prikkel op den tuberculeusen haar uitoefenen. Of het tuberculine op of onder de huid wordt gebracht, doet niet ter zake. En wanneer het zoo nuttig is hooge temperatuurreacties op te wekken, waartoe is het dan noodig eerst op een klein veld van enkele cm^2 met een geringe hoeveelheid entstof de gevoeligheid van den zieke te bepalen en hiernaar de verdere behandeling te regelen? Dat is hinken op twee gedachten.

Intusschen zien wij steeds meer gevallen, waarin patiënten door de methode ernstig geschaad zijn. DEKKER prijze zich gelukkig, dat hij dit nog niet beleefd heeft.

Hellendoorn, 13 April 1924.

B. H. VOS.

ACTA PAEDIATRICA.

De kinderartsen der Scandinavische rijken geven uit de Acta paediatrica, waarin artikelen op het gebied der kindergeneeskunde worden gepubliceerd in het Fransch, Duitsch of Engelsch. Zij hebben reeds meermalen den wensch geuit, dat de Nederlandsche paediaters aan dit tijdschrift zouden meewerken. Ondergeteekenden hebben zich daarom tot een Nederlandsche redactie geconstitueerd. Zij meenen, dat de Acta ten onzent meer bekendheid zullen geven aan de Scandinavische kindergeneeskunde, die op een hoog peil staat. Anderzijds gelooven zij, dat Nederlandsche bijdragen door publicatie in een internationaal orgaan beter tot hun recht komen, dan als zij verspreid voorkomen in vakbladen van verschillende landen.

Artikelen, die in de Acta worden opgenomen, kunnen tevens in een Nederlandsch tijdschrift worden geplaatst, maar als regel moet wel gelden, dat de publicatie in de Acta niet later geschiedt dan in het Nederlandsche orgaan. De redactie voor Nederland verzoekt de collegae om medewerking, hetzij door het zenden van bijdragen aan de secretaresse (in het Fransch, Duitsch of Engelsch en in machineschrift), hetzij door het nemen van een abonnement. De Acta verschijnen in afleveringen van ongeveer 6 vel druks; vier afleveringen vormen een deel. De prijs per deel bedraagt twintig Zweedsche kronen of vijf dollars.

Men abonneert zich door den boekhandel of direct bij den uitgever: ALMQUIST en WIKSELLS *Boktryckeri-Aktiebolagupsola*. Upsala.

J. HAVERSCHMIDT, Utrecht.

E. GORTER, Leiden.

CORNELIA DE LANGE, Roemer Visscherstraat 6,
Amsterdam, secret.